

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIV. Ut post Marcum primus Alexandrinorum Episcopus ordinatus est
Annianus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

& qui sectam Sadducorum sequebatur, quos quidem præ ceteris Judeis in judiciis exercendis immites esse supra retulimus, opportunum sibi tempus adesse ratus, eo quod Festus quidem obiislet, Albinus verò adhuc iter ficeret, concilium judicum cogit. Inductoque in judicium Jacobo fratre Jesu ejus qui dicitur Christus, & cum eo quibusdam aliis, crimen illis violatae legis impedit, statimque lapidandos tradidit. Sed quicunque inter cives modestissimi legisque observanda studiosissimi habebantur, graviter id factum tulere. Itaque clām legatos ad Regem mittunt, hortantes ut Ananum per literas monere vellent ne deinceps talia gereret: néque enim prius illud rectè atque ex jure ab eo factum fuisse. Quinetiam nonnulli eorum Albino ab urbe Alexandria iter facienti occurserunt, eumque monuerunt non licuisse Anano absque ipsius consensu concilium judicum convocare. Quibus auditis, Albinus literas plenas furoris & iracundia ad Ananum scribit, minatus se de illo poenas sumpturum. Prōindē Rex Agrippa adempto ei Pontificatu quem per tres menses gesserat, Jessum Damnaei filium Pontificem constituit. Hec sunt quæ de Jacobo memorantur, cui etiam adscribi solet epistola prima earum quæ Catholicæ dicuntur. Quam quidem nonnulli spuriam ac suppositiciam existimant. Sane pauci admodum ex vetustioribus, tum hujus epistolæ tum illius Iudeæ quæ & ipsa in septem Catholicarum numero recensetur, mentionem fecere. Verumtamen has quoque cum ceteris in plurimis ecclesiis publicè letitari cognovimus.

CAPUT XXIV.

Vi post Marcum primus Alexandrinorum Episcopus ordinatus est Annianus.

Huc refer
Niceph.
c. 15. l. 2.

Interea Neronē octavum imperii annum agente, primus post Marcum Evangelistam Alexandrinæ Ecclesiæ administrationem suscepit Annianus, vir Deo acceptus & omni ex parte mirabilis.

Αὐτὸν δέχεσθαι τὴν εἰπομένην παρειληφεναι,
θραύσις ἡ τὸν τρόπον καὶ τολμητής διαφέρει.
Ιω. αἱρέσιν ἐμέμειτω Σαδδουκαῖον, οἷς
εἰσὶ τὰς κειτεις ωμοὶ τῷ πάντας τοῦ
Γράμματος, καθὼς ἥδη δέσμην πακτύρη.
δια τοις θεοῖς ὧν οἱ ἄναντες, νομίσας ἔχειν και-
ριανὸν Πτιτήδειον, δια τὸ τεθνάντα μῆρα φίσιον,
Αλεξινὸν ἐπεκτείνει τὴν ὁδὸν ιστάρχην, καβύζει
σωμάδριον κειτῶν. καὶ τοῦτο γάρ εἰς αὐτὸν τὸν
αἰδελφὸν Γηστὴν τὴν Χειρέτην λεγομένην (Γάλα-
ξιον ὄνομα αὐτῷ) καὶ πινας ἐγέρεις. ως τῷ πατέρῳ
μητρὸν τὸν κατέληψεν καὶ ποιησάμενον Φίλιππον
πατέρα τῷ πατέρῳ τοῦ Βασιλέα καρύφα, τῷ πατέρῳ
λαζήνης αὐτὸν Φίλιππον αὐτὸν Ανάνω μητέρα την
αὐταπεράσσειν. μηδὲ γάρ το πεσάτον οὐθὲν αὐ-
τὸν πεποικέναι. οὐδὲ γάρ τον Καβολάντην τὸν Αλεξανδρείας
τοπονύμιον διστοιχον τῆς Αλεξανδρείας ὁδὸν
πορεύεται, καὶ διδόσκοντος ως δοκίζειν τῷ Αὐτῶν
χωρεῖ τῆς αὐτῆς γνώμης καθίσαι σωμάδριον.
Αλεξιον ἐπειδεῖς τοῖς λεγομένοις, γράφει
μετ' οὐγῆς τῷ Ανάνω, λάγχεδος παρ' αὐτῷ δι-
καστηπειλῶν. καὶ οὐ βασιλεὺς ἐγέρεις Αγρίππας δι-
τέτο τὴν δέχεσθαι τὴν αὐτοῦ μητρὸν Φίλιππον
δεξανθεῖς μηδεμας τοῦτον, Γηστοῦ τὸν Φίλιππον
κατέληψεν. Καταταχθάσθαι τὸν Γάλαξιον,
εἴη πεσάτη τῷ οὐρανῷ λεγομένην Καβολάντην
Φίλιππον εἶναι λέγειται. ίσεον ἐγέρεις οὐδὲν νοθεῖται
μῆρας ζπολοι γοῦν τῷ παταλανῷ αὐτῆς ἐμπο-
μόνοσαν, ως ζδέ τῆς λεγομένης Γράμματος
καὶ αὐτῆς ζστης τῶν ἐπιδια τοῖς λεγομένων Καβολά-
ντανούς οὐσιας δεδημοσιμοράς ἐπικλητούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Ως μὲν Μάρκον φράστος Ἐπίσκοπον τῆς Αλεξανδρείας οὐκ
οὐσιας Αννιανὸς κατέστη.

NΕΡων ἐποιεῖσθαι σύγδονος αὐγοτοῦ τῆς Βασι-
λείας ἔτος, πεσάτη μὲν Μάρκον τον
Απόστολον καὶ Ευαγγελιστὴν, τῆς δὲ Αλεξα-
νδρεία παρειναῖς, Αννιανὸς τὴν λειτουργίαν
διαδέχεται. αὐτῷ Θεοφίλος ὧν καὶ τὰ πάντα
ταῦματά τοις.